

L'pool, 30-IV-57

Estimat Dr. Vicens:

Mentres tornava cap a Anglaterra, anava llegint la magnífica "Història econòmica d'Anglaterra al segle XIX" de Rostow i em sentia completament desolat - i avergonyit - en veure els elements amb que treballen els historiadors dels països civilitzats i els que emplem nosaltres (o, millor dit, "nostres", els historiadors" - ja que jo encara estic en l'aprenentatge). I els instruments corresponen als mètodes... i els resultats. Mentres els altres van en avions de reacció, nosaltres viatgem en patinet; però ens sentim plenament satisfets de bé-ho, pensant que els de Madrid encara no han descobert aquest meravellós instrument de la civilització que és el patinet. I seguirem així, mentres ens acontentem de

treballar amb un martell, una
serreta de mà i un pot de pintura.
ra.

Quan, durant aquestes vacances, vàremig anar al seminari
d'Història, per tal de veure amb
quins llibres d'Història del S. XIX
comptaria per a treballar, em van
agafar ganes de plorar — li-
teralment. I encara, un llibre
amb una mica de cara i ulls que
vaig trobar al catàleg del semi-
nari ("La economia siderúrgica es-
panyola" de F. Sánchez-Ramos) resul-
tava que a part, simplement, l'ha-
via trobat interessant i havia
decidit que estaria millor a casa
seva. Alor que, per a vostè, la Bi-
blioteca del Seminari és fonamental-
ment un instrument per a ús
propri (com la mateixa "Escola His-
tòrica de Barcelona"? em pregunto
moltes vegades — i la majoria d'elles
em contesto que "sí") i per
tant complementària de la
seva.

Ara això sí - a la vitrina de les noves adquisicions hi havia un bonic llibre d'història de broàcia en alemany (que ningú no llegirà mai - però no em queixo d'això, sinó de que ni tan sols era un llibre d'investigació, sinó una síntesi vulgar) i una història de França ben il·lustrada per a delectació de les senyoretes que fan "història" com a estudi "d'adorno" (com les seves àries apreuen a tocar el piano). I així tenim un seminari ple de la més vulgar literatura historicitzant - "La roba interior a la Societat Feudal" del senyor Calmette i "El arte de generalitzar en prosa y verso" del senyor Marías - però buid d'obres d'investigació, d'"eines de treball".

Si la secció i el seminari tenen com a principal objectiu el rebirament de l'educació d'un gran nombre de senyoretes distingides i d'un gran nombre de joves intel·lectuals

(que abeqirau el programa de les senyoretas uns quants llibres de l'escola dels "Annales" per a adquirir un vernís d'legant modernitat - "le dernier cri" de Paris), aleshores confesso que responen plenament a la seva bivalitat; però lamento que no m'avisessin abans d'entrar-hi, perquè ni la selecte educació ni el refinament intel·lectual (que espero de tot cor no arribar a adquirir mai) no em beien cap balta. Si, pel contrari, es sapo-
sa que el seminari ha de servir per a un treball científic normal ... permeti'm que em posi a viure de tot cor. Aleshores, el millor que podem fer és acabar tots els llibres (potser en podriem salvar dues dotzenes), treure'ls al jardí de la Universitat, calar-los foc i fer una costellada col·lectiva, ara que el temps comença a les expansions a l'aire lliure.

Jo voldria suggerir-li alguns (3)
llibres estrangers interessants; però
m'estimo més fer l'esforç de
comprar-los per mi mateixa - ve
hoc que pugui - , ja que m'adono
que, essent llibres d'investigació,
resultarien detornats al semi-
ari.

Vosté ja em perdauaria - una
vegada més! - la violència d'ex-
pressió; però en un país com el
nostre la més repugnant de les
debilitats és el panxacontentisme:
el buscar-se un raconet tranquil
al sol i deixar que els altres se
les componguin. I és tan freqüent!
I em dol de veure'ns a tots ple-
gats tan satisfets de pensar que
ens estem posant al cap de l'his-
toriografia africana, sense gosar
ni intentar l'esforç - que no
seria fàcil - de veure si po-
dem atènyer el penúltim bloc
en l'europea.

El saluda, tan cordialment

com sempre,

Josep Baulana

P.S. n.º 1: Dos dies abans de marxar, algú em va dir que la situació de nosté a la Facultat d'Econòmiques perillosa a final de curs, je pot suposar per què. Vagi jugant!

P.S. n.º 2: Un obsequi de la ca.: es tracta d'una cita d'un tal Sr. J. Vicens Vives a "Historia Social Moderna", Barma. 1952, vol. II, P. 168. Diu: "... que ya venían setraladas por las leyes constantes de la Historia".

P.S. n.º 3: He vist que en Guberm ha estat substituït pel bon Sr. Taxis a la Col·lecció "Biografies Catalanes": quin bracàs!

P.S. n.º 4: L'amic Luyck espera impacient el número de l'"Índice", ja que jo li he dit que nosté li havia recensionat l'article sobre Mendez y Palayo.

P.S. n.º 5: Estic segur que m'oblido d'algun cosa interessant; però que hi farem!